

blik at komme ind paa. Og dernæst er jeg, som vi ofte fra vor Side have haft Anledning til at udtale, ganske enig med alle, som bære Venstrenavn, med det ærede Medlem fra Ringkøbings Parti saavel som med Socialdemokratiet, i, at en Forandring i Folketingsvalgretten, hvorved der førtes et Forholdstalsvalgprincip ind deri, nødvendigvis staar i den allernøjeste politiske Forbindelse med en Omordning af Landstinget. Det ærede Medlem fra Frederiksberg benægtede dette og sagde, at man kunde løse Spørgsmaalet om lige Valgret til Folketinget ved Indførelse af Forholdstalsvalgmaaden isoleret, og spurgte: Er der lige Valgret nu? Han svarede Nej og at man ikke kan faa det uden ved Forholdstalsvalg, og derfor mente han, man maatte gaa til at indføre denne for Folketinget alene. Men det ærede Medlem overser, at efter vor Opfattelse vil Indførelse af Forholdstalsvalg til Folketinget vel maaske for Folketingets Vedkommende realisere Lighedstanken bedre, end den nu er realiseret, men samtidig vil den forringe Folketingsvælgernes hele konstitutionelle Stilling. (Afbrydelse af *Ellinger*). Det ærede Medlem kan bestride den Opfattelse, men han kan ikke benægte, at det er vor Opfattelse, at vi ved at indføre Forholdstalsvalg til Folketinget og lade det andet Ting være en Minoritetsrepræsentation forringe Folketingsvælgernes almindelige Stilling, forringe hele den almindelige konstitutionelle Valgrets Niveau. Og dertil kunne vi ikke være med, idet vi tværtimod ønske den almindelige Valgrets Niveau hævet.

Disse Bemærkninger føre mig ind paa Højres Stilling til hele denne Sag. Det ærede Medlem sagde, at Højres Stilling her var overordentlig klar. Der bredte sig et lyst Smil over alle Tingets Ansigter, da det ærede Medlem udtalte dette. Thi det vilde ganske vist ogsaa være en enestaaende Overraskelse og Glæde for dette Ting, hvis der overhovedet var nogen Sag, hvori Højres Stilling var klar. Det ærede Medlem skulde saa paavise, hvori Klarheden laa, og hvis det overhovedet kan siges med Rette, at Højres Stilling til denne Sag er klar, maa den klare Stilling bestaa deri, at det overalt ude blandt Vælgerne har staaet som Fortaler for dette Spørgsmaals Løsning, men at det inde i Rigsdagsbygningen har gjort alt, hvad det kunde, for at lægge denne Løsning Vanskeligheder i Vejen. Højre har paa alle Maader søgt at hindre denne Sags Løsning — den Klarhed kan jeg acceptere, at der findes i Højres Stilling — derved, at det, hver Gang

man har søgt at løse Spørgsmaalet paa en speciel Maade, har stillet et andet Krav, har sagt: Nej, saadan kan det ikke løses, det skal løses paa en anden Maade! Det er endog gaaet saa vidt, at Højre har haft to forskellige Standpunkter, eet her i dette Ting og et andet i det andet høje Ting for paa den Maade at kunne imødegaa Sagen, hvis den skulde komme paa en Maade, hvor det ellers var umuligt at slippe fra den. Forholdet minder mig ikke saa lidt om et bekendt Spil, som hedder „Hund efter Hare“, hvor det altid gælder for Haren om at flytte sig og springe fra den ene Plads til den anden for at slippe for Forfølgelsen og slippe for at blive spærret inde. Naar man her i dette Ting har tænkt sig Muligheden af en Løsning paa en midlertidig Ordning Grundlag, har Højre i det høje Landsting haft Standpunktet: Grundlovens Opfyldelse, medens, naar man har forsøgt Grundlovens Opfyldelse hernelde, Højre har haft Standpunktet: En midlertidig Ordning af Forholdene. Ogsaa nu forekommer det mig, at hele den Tale, som det ærede Medlem holdt, væsentlig gik ud paa at skabe Sagen Vanskeligheder, at reducere den, at gøre den saa haabløs som vel muligt.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing stillede sig paa en noget anden Maade overfor Forslaget end Højre. Det forekom mig i alt Fald, at han ikke saaledes som Højre vilde erklære, at der aldeles intet kom ud af Sagen, og at det hele var frugtesløst, men at han tværtimod vilde yde sin nødvendige og værdifulde Hjælp til Spørgsmalets Løsning. Ganske vist var det en noget aparte Fremgangsmaade, det ærede Medlem fra Ringkøbing anbefalede. Han foreslog, at der skulde nedsættes et Udvalg til at overveje, om der skulde nedsættes et Udvalg. Ja, formelt er det i Orden, det ærede Medlem fra Ringkøbing har altid sine formalia i Orden. Den Dag, den højtærede Formand foreslog, at denne Sag skulde behandles ved en eneste Behandling, havde han vel ikke tænkt sig, at Meningen var at gaa til Udvalgs Nedsættelse, thi saa havde han vel foreslaaet at lade Sagen underkaste to Behandlinger, for at en Udvalgsbehandling kunde ligge imellem. Men der er selvfølgelig intet i Vejen for nu at følge den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem fra Ringkøbing har bebudet: at standse Sagen ved at henvise Spørgsmaalet om Udvalgets Nedsættelse til et Udvalg.

Nu skal jeg indrømme det ærede Medlem fra Ringkøbing, at det ikke var helt